

מסכת נדה

פרק ד משנה ו

הפקשָׁה בְּתוֹךְ שְׁמוּנוִים שֶׁל נִקְבָּה, כֹּל קָמִים שַׁהֲיָא רֹאָה,
טָהוֹרִים, עַד שִׁיצֵּא הַזָּלֶד. וּרְبֵי אֱלִיעֶזֶר מִתְפָּא. אָמְרוּ לוּ לְרַבִּי
אֱלִיעֶזֶר, וּמָה בָּمָקוּם שַׁחַמִּיר בְּדִם הַשְּׁפִי, הַקָּל בְּדִם הַקְּשִׁי,
מָקוּם שַׁהֲקָל בְּדִם הַשְּׁפִי, אֵינוֹ דַיּוֹ שַׁנְּקָל בְּדִם הַקְּשִׁי. אָמַר
לְהֽוּ, דַיּוֹ לְבָא מִן הַדִּין לְהִיוֹת כְּבָדוֹן, מִמָּה הַקָּל עַלְיָה, מַטְמָאת
זִיבָּה, אֲבָל טָמָאת טָמָאת נְדָה: